

Remember Mircea Dinutz

Lucreția Dragomir, ediția I, 1999; ediția a II-a, 2000; ediția a III-a, 2003), oferă Editurii Porto Franco din Galați nu mai puțin de patru ediții critice (Mihai Eminescu - *Sărmanul Dionis*, 1991; Duiliu Zamfirescu - *Lydda*, 1992; Duiliu Zamfirescu - *Viața la țară*, 1992; Camil Petrescu - *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, 1993), la care a scris prefetele, tabelele cronologice, notele critice, bibliografice și reperele istorico-literare. Sub coordonarea prof. univ. Dumitru Micu, în 2001 redactează capitolele *Poezia pașoptistă și Modernismul* pentru manualul destinat clasei a IX-a, *Limba și literatura română* (Editura Constelații, București), care a primit avizul favorabil al Consiliului Național pentru Aprobarea Manualurilor, dar nu și pe cel al Ministerului de resort, neputând intra oficial în circuit, decât ca manual auxiliar. Tot în 2001, publică cel de-al doilea volum personal, *Popasuri critice* (cu o postfață de Petre Isachi și tabel cronologic de Eugen Budău, Editura Psyhelp, Bacău), iar peste patru ani va iniția, împreună cu regretatul Alexandru Deșliu, seria „Scriitori vrânceni contemporani”, în care publică, în tandem, la Editura Pallas din Focșani, volumele *Virgil Huzum* (2005) și *Ion Larian Postolache* (2006). După dispariția bunului său prieten, continuă opera începută, publicând la aceeași editură, în nume propriu de data aceasta, al treilea volum al seriei, *Florin Muscalu* (2007), iar la Editura Terra (Focșani, 2009), cel de-al patrulea tom: *Dumitru Ioan Denciu*. La acestea se adaugă volumul *Tablete de duminică* (Editura Pallas Athena, Focșani, 2008), dar corolarul activității sale de critic literar îl constituie, cel puțin până acum, sinteza *Scriitori vrânceni de ieri și de azi* (Editura Zigotto, Galați, 2011), care a stârnit numeroase controverse, mai ales printre cei vizați de acida sa pană. Ei i se alătură cea de a treia carte de critică, *Anamneze necesare* (Editura Rafet, Râmnicu-Sărat, 2012), distinsă cu Premiul „Dumitru Pricop” pentru critică al Festivalului Internațional de Creație Literară „Titel Constanti-

nescu” (2012) și, postum, volumele *Confesiuni provocate* (Editura Nico, 2013), scris în colaborare cu Rodica Lăzărescu, *Editoriale* (2013) și *Arcade critice* (2014), ambele, Editura Pallas Athena. Și-a valorificat, totodată, experiența redacțională, fiind succesiv redactor al revistei băcăuane *13 Plus* (1998-2001), redactor-șef al revistei focșanene *Oglinda literară* (2002 - 2003), redactor (2004-2007) și redactor-șef (2008-2013) al celeilalte reviste ce apare la Focșani, *Pro Saeculum*. În calitatea sa de critic nu a refuzat nici tinerii scriitori care i-au

cerut opinia, scriind prefete la volume semnate de Georgeta Mocanu, Teodora Bratu, Ioana Alexandru, Monica Goia, Ruxandra Horodinschi, Andreea Dumitru, Andra Rotam și Ana-Maria Cornilă, fiind la rândul lui inclus cu un text critic în volumul *O antologie literară* (Editura Valman, Râmnicu-Sărat, 2007). Recunoscându-i-se valoarea operei sale critice, în 2001 a fost primit ca membru în Asociația Scriitorilor Profesioniști, iar în martie 2008 și în Uniunea Scriitorilor din România, activând în filiala acesteia de la Bacău.

Constantin Ciosu - 80

N, 29 septembrie 1938, în Moinești, județul Bacău. **Caricaturist**. Este fiul Elenei (n. Olaru), casnică, și al funcționarului Adrian Ciosu. A copilărit în orașul natal, începându-și studiile în 1945, la Școala Primară din localitate și absolvind, în 1958, cursurile Liceului Teoretic (în prezent, Spiru Haret). În liceu, a avut șansa să-i cadă în mână o revistă *Urzica* și, fascinat de cele descoperite, a realizat primele caricaturi, debutând în paginile prestigioasei publicații la 28 februarie 1953. S-a îndrăgostit pentru totdeauna de acest domeniu, ajungând azi unul dintre cei mai mari caricaturiști ai lumii. După o experiență de contabil la Oficiul Bunuri Comune din Moinești (1958-1960) și efectuarea stagiului militar, s-a numărat printre studenții Facultății de Arte Plastice a Institutului Pedagogic din Cluj-Napoca (1962-1964), unde i-a avut ca profesori, între alții, pe Leonid Elaș și Alfred Grieb. Repartizat, la absolvire, în învățământ, a lucrat numai ca profesor de desen, mai întâi la Liceele Nr. 1 și 3 din Bacău (1964-1975), apoi, din 1976, până la pensionare (2000), la Școala Generală Nr. 5 din urbea lui Bacovia. A continuat să deseneze și să picteze, expunând lucrări de pictură, afișe și caricatură, iar în paralel a publicat desene și caricaturi în presă, optând în cele din urmă doar pentru caricatură. Expozițional a debutat pe 8 decembrie 1966, când publicul Galeriilor de Artă din Bacău a avut prilejul să-i remarce ta-

lentul și aciditatea peniței, această primă expoziție personală fiind urmată de alte 11 vernisaje similare: Teatrul Bacovia (1968, 1969, 1970), Galeriile de Artă (1972, 1999), Galeria Flacăra Iașiului (1974), Galeria Satirei și Umorului „Paradox” Galați (2003); Galeria de Artă Urziceni (2007), Galeria din Pod Brăila (2008), Muzeul de Artă Craiova (2010) și Romexpo-Gala Viața Medicală București (2011). La acestea s-au adăugat expozițiile de grup de la Suceava (1974), Bacău (1989), Iași, Galați, Brăila, Huși (2000) și București (2008, 2011), dar și prezențele în cadrul expozițiilor naționale vernisate la Bacău, Iași, Suceava, Petroșani, Târgu Mureș, Brăila, Galați, Focșani, Vaslui, Tulcea, Timișoara, Deva, București, Gura Humorului, Urziceni, Bistrița și Constanța. Remarcat peste tot în lume, a vernisat expoziții personale la Skopje (Macedonia, 1975) și Saint-Just-Lemartel (Franța, 2011), cele mai bune caricaturi ale sale figurând și în expozițiile internaționale deschise la Skopje (Macedonia), Gabrovo (Bulgaria), Liubliana (Slovenia), Novisad, Belgrad (Serbia), Ancona, Vercelli, Tolentino, Bordighera, Pescara, Asti (Italia), Montreal (Canada), Istanbul, Ankara, Aksehir, Bursa (Turcia), Atena, Rodos (Grecia), Knokke-Heist, Beringen, Kruishoutem (Belgia), Legnica, Varșovia (Polonia), Tokyo (Japonia), Daejeon (Coreea), Presov (Slovacia), Teheran (Iran), Taipei (Taiwan),